

शकुन्तलाङ्गल ५०६त० । शकुन्तलाङ्गले मरतन्त्रे हेमचन्द्र० ।
 शकुन्ति ५० शक-उत्ति । १ पक्षिमात्रे अमरः । २ भाषप-
 त्तिचि उच्चादिकोषः ।
 शकुल पुंस्त्री० शक-उत्तच् । मत्स्यभेदे (शकल) अमरः ।
 स्त्रियां ङीप् । [याम् राजनि० ।
 शकुलाक्षी ५० शकुलस्याक्षीव षच् सम० ङीप् । गण्डदूवां०
 शकुलादनी स्त्री० शकुलैरुद्यते अद-ल्युट् । कट्को) शक-
 भेदे अमरः । २ जटामांक्षा, ३ जलपिप्पल्यां, कट्फले
 च विभः । [(गडुड) मत्स्ये । अमरः ।
 शकुलार्भक ५० शकुलसार्भक इव जुह्वत्तात्तदाकारात्वाद्वा ।
 शकुत् न० शक-कृतन् । विठायाम् अमरः ।
 शकुत्कारि ५० शकुत् किरति कृ-इन् । १ गवादीनां श्वत्से
 २ वत्स्यां स्त्री ङीप् ।
 शकुद्दहार न० ६त० । मङ्गहारे अपानस्थाने हेमच० ।
 श(कृत्त)र ५० शक-क्रिप् कृ-अच् कर्म० शक-कृरप् वा ।
 १ रुक्मे भेदि० । चतुर्दशाक्षरपाठके शकुन्दोभेदे । २ नदीभेदे
 ३ मेखनायाञ्च स्त्री ङीप् । ४ अङ्गुली सि० कौ० । ५ प्रभो०
 शर्करात्वपि चतुर्दशाक्षरपाठके कन्दसि० ।
 शक्त ति० शक-कृ । समर्थे हेमच० ।
 शक्ति स्त्री शक-क्रिन् । १ सामर्थ्ये २ स्त्रीदेवतायां देवी-
 मूर्तौ । आद्याद्युक्ते कारणनिष्ठे कार्योत्पादनयोग्ये
 शक्त्यभेदे । ३ शब्दनिष्ठे अर्थबोधकतारूपे बोध्यत्वप्रकार-
 केष्वाविषयत्वरूपे इतिभेदे सर्वत्राख्ये ४ अस्त्यभेदे च अमरः ।
 मीमांसकमते शक्तिः पदार्थान्तरम् यद्योक्तम् अनुमानाच्च ।
 “स्यादेत् ईश्वरवत् कार्येणैव शक्तिरप्यनुमीयते तथा हि
 यादृशादेव करानलसंयोगाद्वाहो जायते तादृशादेव एति
 प्रतिबन्धके न जायते अतो यदभावात् कार्याभावस्तद-
 ङ्ग्रादावभ्युपेयं तेन विना तदभावात् यत्तद्भावात्तु-
 पपत्तेर्व्यतिरेकसुखेन शक्तिसिद्धिः” । न्ययमते तद्विरा-
 सत्त्वात् ईश्वरवादपत्त्ये दर्शितो यथा
 “ह्यारण्यमणिफुत्कारादिव्यक्तीनामानन्त्येन प्रतिव्यक्ति
 भावहेतुजानन्नशक्त्यस्त्रीकारे गौरः तावदनन्त्यक्तिजन्या-
 वान्तरव्यक्तिषु जातिव्यक्त्यने लाघवमिति तदेव
 कल्पते । न च जातो योग्यानुपपत्तिबाधः गोमयप्रभव-
 दृष्टिकयोर्वा पाटलत्वकपिलत्ववङ्गत्वेजात्यस्य प्रत्यक्ष-
 सिद्धत्वात् त्वण्यजनानावक्रिषु त्वण्यजन्यत्वज्ञानानन्तरं
 चक्रिषु त्वण्यजन्यत्वात्तद्विरहितं जातिविषया । त्वण्य-
 जन्यत्वोपाधिनाप्राप्यमिति चेन्न बाधकं विनातुगतवुड-

सहप्रसङ्गजातिविषयत्वनिवृत्त्यात् । न च गोमयदृष्टिक-
 प्रभवदृष्टिकजातिपरम्परायामनगतजात्यापत्तिः गोमय-
 जन्यदृष्टिकप्रभवत्वजातेः सत्त्वात् पक्षिमात्रे च दाहस्यार्ग-
 वानवयवः तत्संयोगः सेवनादिव कारणाणि न तु
 त्वणादिकं विनापि, तदुत्पत्तिप्रसङ्गः विशेषसामर्थ्या-
 दायैव साध्यसाम्यप्राप्तेनकत्वात्” ।
 एवमः स्यैवशक्तिरपि मीमांसकमतेन पूर्वपक्षीकृत्य तत्र
 निरस्ता यथा तत्र प्रोक्तप्रतिष्ठाशब्दयोर्दर्शितं स अधिकं
 किञ्चिदत्र प्रदर्शितं यथा
 “कामिनीचरणामिघातदोहदादिभिरभोकपुष्पोत्कण्डर्प-
 नादपि नापेयशक्तिः समयविशेषावच्छिन्नचरणदोहा-
 दिसंयोगध्वंसस्यैव कारणत्वात् चरणामिघाताकृष्टभागा-
 न्नजनितदृष्टादेव वा तदुत्पत्तिः कान्तान्तरे पुष्पाद्युत्क-
 र्णात् । दुःखावयवोपचयावश्यभावेन दृष्टभेदावश्यकत्वात् ।
 नापि तात्त्विकांस्यादावस्तुभ्यसंयोगादित्यनुशुद्धिरुपा-
 धिष्यशक्तिः तत्संयोगध्वंसस्य संयोगसमानकालीना-
 स्य श्रृङ्गस्यार्थादिप्रतियोगिकयावदनादिसंसर्गाभावसहितस्य
 शुद्धिपदार्थत्वात् । अस्यादिसंयोगजनितः कांस्याद्युपभोक्तृ-
 निष्ठः संस्कार एव शुद्धिरित्यन्ये । अभिमन्त्रितपयः
 पञ्चवादावपि समयविशेषावच्छिन्नाभिमन्त्रणध्वंस एव
 व्यष्टाद्युपनायकः तत्तन्मन्त्रदेवतासन्निधिरिव वा । कल-
 मवीजादीनामापरमाश्वन्नमङ्गे तत्र चावान्तर-
 जात्यभावे नियतकलमजातीयोदिसिद्धिरपि । परमाणु-
 त्वाकलविशेषादेव कार्योदितरूपादि सजातीयस्य पूर्वरूपा-
 दिविजातीयस्य परमाणो पाकजरूपादेरुभयावसिद्धत्वात्
 यथा हि कमलबीजं यवादिजात्या व्यावर्त्यते तथा
 तत्परमाणवोऽपि पाकजैरेव । एवं मासकर्मण्यजनितान्
 परमाणुपाकपरम्पराविशेषादेव हेमनिकशस्योत्पत्तिः ।
 एतेन लाघारसावसेकादयो वाच्यताः । निमित्तविशेष-
 जनितपाकजातत्फलविशेषः यथा हारीतमांसं हरिद्रा-
 नलसाधितसुष्ययोगात् सद्योष्वापादयति नान्यथा साधि-
 तमित्यादि । यत्र च नोयतेजोवायुषु न पाकजोविशेष-
 क्षत्रोद्भवानुद्भववृक्षकठितत्वादयोविशेषास्तत्तदुपनायकाद-
 रविशेषादेव । तुलादौ चाधिवासपूर्वकतुलारीक्षणसामर्थ्ये
 तत्त्वस्य सत्यासत्यप्रतिपत्तिसहिता प्राचीनाधर्माधर्मके
 तज्जयमद्वी जनयति । यथा अर्थं निष्पापः प्रापवान्
 वेति तुलाकृताभिज्ञानविशेषसहिता सा तथा, त-
 दाहुः, “तांस्तु देवाः प्रपश्यन्ति कश्चैवान्तरपुरुषः” इति